

هۆنراوہی

مشافہ اقرأ الثقافة

www.iqra.ahlamontada.com

بیمان و بیسارام

هۆندنه وهی

عبدالله عبد العزيز هه رته لی

چاپی دووهم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
 عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.
 أَمَّا بَعْدُ:

فَقَدْ قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ
 ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ
 سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ الشَّفْرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ
 إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَاسْتَدْرَكَتْهُ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى
 فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ
 ﷺ: «الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ،
 وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتُحِجَّ الْبَيْتَ إِنْ
 اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: لَمَجَّبْنَا لَهُ يَسْأَلُ
 وَيُصَدِّقُهُ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ، قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ،
 وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ
 وَشَرِّهِ، قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ، قَالَ: أَنْ تُعْبُدَ
 اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ،
 قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا،
 قَالَ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْخِفَاءَةَ الْمَرْءَةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّيْءِ
 يَطَاوِلُونَ فِي الْبَيْتَانِ، قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ لِي: يَا عُمَرُ
 أَتَنْدَرِي مِنَ السَّائِلِ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ
 يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ.

تهی موسلمانى خوشه وىست: نهوا به درىزى و، به ههلبهست
 مدهستى ندم ههديه روون نهكهينهوه.

پیشه‌کی

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خودای گه‌وره و میهره‌بان
دانه‌ری زه‌مین راگری ئاسمان

هه‌زاران سه‌لات هه‌زاران سه‌لام
له‌سه‌ر (محمد) پیشه‌وای ئیسلام

هه‌م له‌سه‌ر ئال و سه‌حابه‌ی نازدار
هه‌تا هه‌ز نه‌کا خودای کردگار

ئومیدم وایه له بو کورد زمان
نه‌ختیک له‌ئایین بنوسم بویان

چونکه پیویسته له‌سه‌ر موسولمان
بو خوی بزانی ئیسلام و ئیمان

«ئیسلام و روکنه‌کانی ئیسلام»

خودامان (الله) ئیسلام دینمانه
ها (محمد) پیغه‌مبه‌رمانه

ئیسلام پێ ی نه‌لین نه‌رکان
و شه‌ی شه‌هاده‌و ئیمان

دووهم پیچ نویژه، سێ‌یه‌م زه‌کات دان
چواره‌مین روژووی مانگی ره‌مه‌زان

پینجه مین (حه ججه) له م پینج روکنانه

بلی ژن و پیاو گشتی یه کسانه

۱- «مانای وشه ی شه هاده»

أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله

ئه لیم به زوبان، گومانم نیه

جگه له (الله) هیچ خودا نیه

هه روا (محمد) نیردروای خوایه

ئه و پینجه مبه ری هه موو دنیا یه

۲- «باسی نویژ»

پینج نویژ پیویسته له سه ر موسولمان

بی کاشه ووه روژ ته نها بویه زدان

هر که س نویژ نه کادو ژمنی خوایه

چونکه کوله گه ی دینی رمایه

نیوه پروو، عه سه هر یه ک چوار ره کات

نویژی روژ تاوا، بیکه سه یه کات

هه روا چوار ره کات نویژی عیشایه

به یانیان دووه، فره مانی خوایه

ده مستنویژت بشو، به رگت خاوین بی

له گهل جیگه ی نویژ، رووت له قیله بی

نیبه تی نویژ بینهو، جمو جول مه که

بی پیکه نین بهو، گفتو گو مه که

۳- «باسی زه کات»

زه کات ئەمەیه ئەی برای نازدار
هەر کەس زەنگینە، لە سالتی یەك جار
نەختیك مالى خوى بەدلىكى شیرین
بیداته هەزار، هیچ نەبى غەمگین
وەكو گەنم و جو، هەم زىروپارە
هەروا بزى و مەر، ژمارەیان دیارە
ئینجا سەرفیترەى مانگی رەمەزان
لە جیاتى خوتان، ژن و منالتان
نزیك دوو کیلو گەنمى پاك کراوە
یا نرخى ئەو بریار دراوە

۴- «باسی روژ ووی رەمەزان»

ئەوجا پێویستە لەسەر موسوڵمان
کە بە روژوو بى مانگی رەمەزان
روژوو لە ئیسلام، وا بریار دراوە
لەکاتى بەیان، هەتا روژ ئاوا
خواردن حەرامە لە گەل خواردنەو
هەر جوړى هەبى، هەروا پشاندهو
لە قسەى پروپوچ لە گەل جنىودان
زوبانت بگرە، هەم لە دروو بوختان

۵- «باسی حەج و عومرە»

لە تەمەن یەك جار ئەی برای دڵسۆز
برۆ بو (مكە)ی خاوەن و پیرۆز
مالی خوای گەورەوا لە مەككە
بو موسولمانان هەر ئەو قیبلە
لەوێ حەج بکە هەروەها عومرە
تالیت بیوری خواوەندی گەورە
لە دواي حەج برۆ لە بو (مەدینە)
شاری پیرۆزی سەروەری دینە
بکە زیارەتی پێغەمبەری خۆت ﴿ﷺ﴾
تا لەلای خودا شەفاعەت کا، بۆت

«باسی روکنی ئیمان»

ئیمان پێك هاتوووە لەم شەش بەشە
باوەر بە خودا، مەلایكەتە
لەگەڵ كتیبی خوا، هەموو پێغەمبەر
روژی دواي، هەم قەزاو قەدەر
هەر کەس بەو شەشە باوەری نەبێ
یان بە یەکیکیان، ئەو کافر ئەبێ

۱- «باوهر به خودا»

بهك خودا ههيه ناوى (الله)يه
خاوهنى هيزه ههر نهو توانايه
هيج كاتيك ناهي، بو رزاني نيه
بى دايك و باوكه و منالي نيه
ههر نهو زيندووهو ههرگيز نامري
بيسهرو بينه: ههرچى بكري
ههرچى رووبدا، ههرچى روويدا بى
گشتى دهزاني لى تيكه نايى
خاوهن گوشتاره بهس دهنگى نيه
ههرچى بيهوى بهرپنجى نيه
دروستى كردوين، تا بيه رستين
نه بى بيناسين لى شى بترسين

«۲» باسى باوهر به فرشتهى خوا «ملائكة»

باوهرت هه بى، براى موسلمان
به فرشتهى خوا له نه رزو ناسمان
بى خهو و خواردن، نه نيرن نه مين
له خوا به رستى هيج كات ناحه سين

به کیان (جُبرائیل) بو وه حی هینان
 هه روا (میکائیل) بو رزق و باران
 بو دونیا تیک دان بلی (اسرافیل)
 به وهی روح کیشه ئه لین (عزرائیل)
 (مُنْکَر) و (نَکیر) له ناو گۆری تار
 دوو له راسته و چهپ، نه نوسن کردار
 جگه له وانهش فریشته زورن
 هه ر خوا نه زانی: نه وان چه ند جورن

۳- باوه ر به کتیبی خوا

نه و (کتوبانهی) فهرموده ی خودان
 راستن، که هاتوون بو پیغه مبه ران
 (صُحُف) ی ابراهیم (تَوْرَة) ی موسی
 (زَبُور) ی داود (انْجیل) ی عیسی
 ههروه ها (قُرْآن) له بو پیغه مبه ر
 واته: محمد (ﷺ) سهرداری به شهر
 لهوکاته ی قورئان هاتووته خواری
 بیکار بوون نه وان گشتی به جاری
 سوره ته گانی قورئانی پیروز
 سه دو چواره دهیه، نه ی برای دلسوز
 هه ر کهس بخوینی: سی جوزوی قورئان
 زور خوشه ویسته لای خودای (مَنان)

۴- باوهر به پیغمبه رانی خوا

پیغمبه ر پیاو، راست گوید و هوشیار

ری چاک و خراب نه و نیک دیار

له لای خوداوه ند و وحی له بو دی

بی عهیب و گوناوه، به چاو نه دیتری

سه دویست و چوار هزار پیغمبه ر

هاتون له دنیا گشتی سه رانسه ر

له وانه پنجیان گه وره و به ریزن

نهو (أُولُو الْعِزْمِ) نه گه لی نازیزن

(نوح) و (ابراهیم) هزره تی (موسی)

(عیسی) ی مریه مهو (أحمد) موسته فا

«باسی پیغمبه ری ئیسلام ﴿ﷺ﴾»

گه وره ی هه موویان ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ یه

واته: (محمد) ﴿ﷺ﴾ چرای دنیا یه

هیچ پیغمبه ر نیک له دوا ی وی نه

کی موسولمان بی: نومنه تی وی یه

باوکی پیغمبه ر (عبد الله) ی ناوه

دایکی (أَمْنَة) هه روا زاندر او

(عبد المطلب) باپیری وی یه

نه ته وه (عه رب) نهو (قوره شی) یه

«باسی له دایک بوونی پیغه مبهەر» ﴿صَلَّى﴾

له دوانزه‌ی مانگی (رَبِيعُ الْأَوَّل)
رۆژی دووشه‌مه‌ی پر خوشی و مه‌شخه‌ل
له (مه‌که‌که‌) ی پرۆز نه‌و له دایک بوو
به‌هاتنی وی دونیا رووناک بوو
چونکه پیغه مبهەر باوکی نه‌ما بوو
له‌لای باپیری به‌خیوکرابوو
(حَلِیمَه) ی سه‌عدی به‌شیری پی داوه
ته‌مه‌ن شه‌ش سال بوو، دایکی نه‌ماوه
باسی هاتنی قورئان و، بوونی به

پیغه مبهەر ﴿صَلَّى﴾

رۆژی دووشه‌مه‌ جه‌فده‌ی رهمه‌زان
(جُبْرَائِيل) هات و، بوی هینا قورئان
له‌شاری (مه‌که‌که‌) نه‌شکه‌وتی (حیرا)
تاوه‌حی وه‌رگرت زۆر ئازار درا
جاری به‌که‌مین سوپه‌ی (اِقْبْرَا) بوو
کرایه پیغه مبهەر، ته‌مه‌ن چل سال بوو

سه‌رکه‌وتن و شه‌و رۆیی: الْأَسْرَاءُ وَالْمِعْرَاجُ

له مانگی (رَجَب) شه‌وی بیست و چه‌وت
شه‌ورۆیی کسردو، بو ئاهاڤان سه‌رکه‌وت

کوچ کردنی بو (مه دینه) و، وه فات کردنی

ماوهی سیزده سال که بووه پیغه مبه ر
هر له (مه ککه) بوو پر له ده رده سهر
ئینجا کوچی کرد له بو (مه دینه)
له وی وه داینا بناغهی ئه م دینه
له ویش تا ده سال هر (جهاد) ی کرد
له دوا ی سهر که وتن، جاوه فاتی کرد
گوپی پر وزی له (مه دینه) یه
له ناو مزگه وته، دوو هاوپی ی هه یه
بیست و سی سالان ئه و پیغه مبه ر بوو
تیکرا ته مه نی شه ست و سی سال بوو

«باسی مناله کانی پیغه مبه ر» ﴿ﷺ﴾

سی کوپی هه بوو ره سولی که ریم
عبدالله، قاسم، له گه ل ابراهیم
چوار کیزی هه بوو، بلی یه که میان
ناوی (رَئِنَب) ه هیچ نه گومان
(فاطمه) و (رُقَیْهه) جگه له وانه
(اُمّ کلثوم) ه زور باش بزانه

(چوار جینشینیه کانی پیغه مبه ر) ﴿ﷺ﴾

که وه فاتی کرد ره سولی نازدار
کرانه جینشین چوار پیای ری زدار

ابو بکرو، عمر، عثمان و، علي
 پيان نه گوتري (خليفه) ي (نبي)
 يهك له دواي وي دى فرمانره وا بوو
 ئيسلام سهر بهرزو، له زنده داپوو
 «باسى دوست و دوژمنى موسولمانان»
 سى دوست هه به له گشت شوين و كات
 خواو، پينغه مبهرو، موسولمانى راست
 دوژمنت چوارن نهى براى ريزدار
 شهتان و، نهفس و، كافرو، سته مكار
 ۵- «باوهر به روژى دوايى: ﴿الْيَوْمُ الْآخِرُ﴾
 كاتى كه مردى نهى مروڤى هه زار
 دوو فرشته دين نهكهونه پرسپار
 كى يه خوداى تو؟ ههروا پينغه مبهرو
 ئاينت چى يه؟ وهلام ده، يهكسهرو
 قهبر بو پياو چاك باغى بههسته
 له بو پياو خراب پر ئاگرو سهخته
 «باسى تيكچونى دونياو، زيندو بوونه وه»
 يهك مهلائيكه به نه مرى خودا
 به يهك فوكردن دونياتيك نه دا
 كه هيچ كهس نه ما خوا نه مرنه كا
 بو جارى دووهم فويكى تر نه كا

هەرچی گیانداره ههروهك يه كه مچار
زیندو نه بتهو، دیته وه گوفتیار

وهستانی مهیدانی مه حشهر - الحشر
ههندیك به سواری ههندیك به بیان

ههندیك رائه کشین له سهرووی خویان
به رهو مهیدانی مه حشهر نه بردرین

تاخوا ههز بکاله وی رائه گرین
له ترسان ههچ کهس خزمی کهس نه

روژ نزیك ته بیو، سیهری نه
له بهر گهرمایی ئارهق دیته خوار

زور کهس له گومی ئارهق ده چنه خوار

شه فاعه تی پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾

ئینجا (محمد) ﴿ﷺ﴾ ره سولی نازدار

ته پارسته وه له خوی کردگار

دهست به پرسیارو، وه لام دان نه کری

چاکه و خراپه ئاشکرا نه کری

پرسیارو، وه لامی روژی قیامهت (الحساب)

ئهو شتهی کردوته له م دنیا په دا

دهرباره ی خه لک، یانه هی خودا

چاکه و، خراپه و، ئهو ماله ی هیه

چونت رابواردوه؟ پرسیار ی هیه

له سهر كرده وهت ده ست و وزوبانت
گشتی شاهیده، هم قاچه کانت
ده فته ری کرده وه کان - صَحْفُ الْأَعْمَالِ

کردارو، گوشتار له دنیا یه دا
گشتی نوسراوه، چو پته لای خودا
خوشی بو که سنی: که به دهستی راست
وهر نه گری نوسراو، نه چینه جه ننا ت
گهر به دهستی چه پ وهر بگری نوسراو
بو جه هه نه مه شوینی دیار کراو

(باسی تهر ازوی روژی قیامت - المیزان)

چاکه و خراپه گشتی نوسراوه
تهر ازوی راستی له بو داندراوه
هر که سنی چاکه ی گرانتر ده رکه وی
جینگه ی به هه شته رازی یه له وی

به لام نه و که سنی چاکه ی سوکتره
نه و قور به سه ره و جینگه ی ناگره

تَوَلَّه وهر گرتنی روژی قیامت - الْقِصَاصُ

هر که سنی مافی خه لکی له سهر بی
وه کو: کوشتن و، دزی کردنی
یا جنیوی بی بداو، ناموسی بیا
یانه زور داربی زیانی لی بدا

جگه له مانهش، خودای کردگار
توله وەر نه گری له چاکه ی زۆردار
نه بداته نه وهی زۆری لی کراوه
گەر چاکه ی نه ماو، داوا کارماوه
نه وه له جیاتی خراپه ی هه موویان
نه یه نه دۆزه خ هیچ نه گومان

«باسی چهوزی (الکوتر)»

پیش بچه به ههشت نهی برای موسولان
له لای یهغه مبهەر ﴿٢٢٢﴾ تو نه یه میوان
له چهوزی که و سه ر ئاو نه خو به وه
هینه شیرینه، تینو نابیه وه

پردی جهه نه نه م - الصراط

ئینجا که مه حشر کوتایی پی دی
له سه ر جهه نه نه م پردیک دانه نداری
نه بی هه موو که س پی یدا تیه ری
وه ک بروسک و، وه ک با، هه ندیکیش نه فری
هه ندیکیش له و ئی وا نه که ونه خوار
بو ئاو جهه نه نه م، نه که نه هاوار

«باسی دۆزه خ - جهنم»

قوولی جهه نه نه م ههفتا سال ری به
گشتی ئاگره، ههوت شوینی لی به

له بو هر شوینی هندیك تاوانبار
 نامادهی کردوه خودای کردگار
 هر کس به گویرهی گوناھی نه سوتی
 که سزای وه رگرت رزگاری نه بی
 به لام نهو که سهی به کافری بمری
 نهو به کجاری یه، رزگاری نابی
 «باسی به ههشت»

به ههشت شوینیکه له زور جهوت ئاسان
 تایبته داندراوه بو ئیمانداران
 شوینیکی وایه: چی دل بیهوی
 یان چاو چهز بکا، داندراوه لهوی
 نه سه رمای زستان، نه گهرمای هاوین
 نه سته می زوردار، هیچیان لهوی نین
 ناخوشتی، قین و مردن نامینی
 کهس دهرت ناکاو، لهوی نه مینی
 له باغی به ههشت له ژیر درهختان
 رووبارو، جوگه دهروا زور ئاسان
 باسی به ههشتی قهت تهواو نابی
 وا باش ته زانم کهوا کوتابی

«باسی قهزاو قهدهر ﴿الْقَضَاءُ وَالْقَدَرُ﴾»

پیش بوونی (آدم) ههرچی رووی داوه
 دواي بوونی نهویش تا دنیا ماوه

ژبان و مردن و ساغی و نه خوشی
 بوونی و هه ژاری و غه مخکی و خوشی
 هه مووی به ویست و زانستی خوایه
 به سه رهاتی تو ته واو نو سرایه
 به لام پیویسته هه ره هول بدهی
 له بهر چاره نوس ته مه لی نه که ی
 به گویره ی توانات به چیره زه حمت
 تا سه ره که وتویی له دویاو قیامت
 «باسی چاکه - (الاحسان)»
 چاکه ته مه به ته ی برای موسولمان
 تو به رستی خواوه ندی (منان)
 هه روه که ببینی به هه ردو و چاوت
 نه گه ره خواوه ندیش نینه به ره چاوت
 باش به به رسته چونکه ته ببینی
 شاره زای دلت، هیچ دانامینی
 «پینج په نهانه کان»
 پینج شت په نهانه هه ره خوا نه یزانی
 دنیای ویران و، کام باران دینی
 کورپه ی له ناو زگ دوا روژی چونه
 کاری سه به یینی، مه رگ چ شوینه

«نیشانه‌کانی دوتیا ویران بوو»

دنیا ویران بوون نیشانه‌ی هه‌یه
هه‌ندیک بچوکه‌وه هه‌ندیک گه‌وره‌یه
دایک خزمه‌تچی کیزه‌که‌ی خوی بی
خانووی پینخواسان له‌ شارا دیار بی
هه‌م ناکه‌س به‌چه‌ فه‌رمانه‌وه‌ا بی
کوشتن زور بی‌و، ناموس هه‌رزان بی
هاتنه‌وه‌ی (عیسی) له‌ گه‌وره‌کانه
ده‌ججالی به‌دخو فیتنه‌ی زه‌مانه
گه‌رانه‌وه‌ی رۆژ له‌لای رۆژ تاوا
توبه‌ نامینی‌و، ده‌رگه‌ی داخراوه
«گوته‌یی»

سوپاس بو‌ خودا که یارمه‌تی دام
بکه‌م به‌هه‌لبه‌ست ئیسان و ئیسلام
سالی هه‌زارو چوار سه‌دو یازده
مانگی ره‌مه‌زان له‌ رۆژی چوارده
(عبدالله)ی گونا‌ه‌بار زور تکه‌نه‌کا
هه‌ر که‌سی خویندی: دوعای بو‌ بکا

عبدالله عبدالعزیز هه‌رته‌لی
هه‌ولیر - کوردستان
(۱۴) رمضان (۱۴۱۱) کوچی

پیغمبر می خوشنویستان، ناوی (محمد) ﷺ کبری (عبدالله) کبری
 (عبدالمطلب) کبری (هاشم) له هوزی (قورمیشی) بوو، له گه لی (عرب) بوو،
 له شاری (مهککه) له یوزی دوو شه ممه (۱۲) ی مانگی (ربیع الاول) سالی (فیل) له
 دایک بووه، که نه کاته بهرامبر (۲۰) ی (نیسانی) سالی (۵۷۱) ی زایینی، که ته مهنی
 بووه چل سالی ته و او، کرایه پیغمبر، له یوزی دوو شه ممه (۱۷) ی مانگی، پرمه زمان
 بهرامبر به (۱) ی (شوباتی) سالی (۶۱۰) ی زایینی و محی بو هات هه روک با سمان
 کید، که وانه: نهو یوزی قورسانی بو هاتوته خوارمه: هر لهو یوزمندا نراوته
 پیغمبر ﷺ ماوهی سیزده سال له (مهککه) پیغمبرایه تی کرد، نینجا کۆچی
 کرد بو (مدینه) له شهوی هینی (۲) ی مانگی (ربیع الاول) سالی (۱) ی کۆچی له
 (مهککه) دهرچووه بو (۱۲) ی مانگ گه یشته (قوبا) که له نزیک (مدینه) یه، له م
 هه فهدا نیمامی (ابوبکر) ی صدیق هاویری بوو، نه م رووداوه به یه که مین سالی
 کۆچی داندراوه له میژووی نیسلاهدا، وه نه کاته بهرامبر (۲۰ تا ۳۰) (ایلول)
 سالی (۶۲۲) ی زایینی، (ده) سالی تریش له (مدینه) پیغمبرایه تی کرد، نینجا له
 یوزی دوو شه ممه (۱۲) ی (ربیع الاول) سالی (۱۱) ی کۆچی له مدینه وفاتی کرد،
 که نه کاته بهرامبر (۸) ی (حزیران) سالی (۶۲۳) زایینی، جا هر له مالی خوی، له
 ژورمهکی حه زردتی (عائشه) دا نیژراوه، نیمامی (ابوبکر) و نیمامی (عمر) یش هر
 لهو ژورهدا نیژراوه، نیستا نهو ژورره که وتوته ناو مزگوتی پیغمبر ﷺ له مدینه،
 که وابوو: ماوهی (۲۲) سال پیغمبرایه تی کردوو، ته مهنی (۶۲) سال بووه.

